

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 15. februar 2008.

Overenkomst-konflikten kan vindes

I skrivende stund er det endnu ikke afklaret, om forligskvinden vil udsætte den forestående overenkomstkonflikt i endnu 14 dage. Hvis det ikke sker, starter konflikten for pædagoger og sundhedskartellet den 16. april, mens konflikten for FOA's medlemmer træder i kraft natten til den 19. april.

Det er altså ikke alle de offentligt ansatte, som bliver en aktiv del af konflikten. En række forbund, har indgået aftale med arbejdsgiverne, og medlemmerne har nu stemt om de indgåede aftaler. Afstemningsresultaterne offentliggøres i starten af næste uge, og alt tyder på, at et flertal har stemt ja. Ikke fordi resultaterne er gode, men fordi forbundslederne klart har signaleret, at de ikke var parat til at tage en konflikt med arbejdsgiverne – og regeringen.

Vi må erkende, at det manglende fælles fodslag mellem forbundsledelserne har svækket kampen for de ansattes krav om højere løn, bedre arbejdsforhold og flere hænder. På den anden side har de strejkende nogle trumfer på hånden til den forestående konflikt.

Den vigtigste trumf er befolkningens opbakning. Der er en udbredt forståelse for, at såvel SoSu'er som pædagoger, medhjælpere og sygeplejersker knokler for meget og tjener for lidt. Det bliver afgørende for konfliktens udfald, at den forståelse fastholdes og udvikles til aktiv solidaritet. Det drejer sig om brugerne – forældre, pårørende osv. – som skal inddrages i konflikten gennem netværk, møder, sociale sammenkomster osv. Vi ved, at pressen, regeringen og arbejdsgiverne i kommuner og regioner vil iværksætte en massiv propaganda, så snart konflikten starter. Historier om børn, ældre og syge, der lider nød vil blive skamredet. Den eneste måde at imødegå propagandaen er, at så mange mennesker som muligt oplever, at virkeligheden er en anden. Derfor skal de strejkende opbygge et tæt samarbejde med brugerne. Et arbejde som vi alle kan bidrage til gennem initiativ til og deltagelse i lokale borgergrupper.

Opbakningen kan og skal også styrkes gennem de faglige organisationer, som ikke er direkte part i konflikten. Det drejer sig både om de andre offentligt ansattes fagforeninger, og de privatansattes. Det drejer sig om simpel solidaritet – støtteudtalelser, deltagelse i møder og blokader, støttearrangementer. I direkte modsætning til de usolidariske meldinger, som formanden for AC, Sine Sunesen, kom med, da hun sagde, at det "ikke må kunne betale sig at strejke". Tværtimod vil en sejr for de strejkende være til stor gavn for i første omgang alle de offentligt ansatte, og i anden omgang for alle lønarbejdere.

Det er ingen hemmelighed, at konflikten ikke bliver mange dage gammel, før regeringen begynder at true med et regeringsindgreb. Gennem hele overenkomstforløbet har det været lysende klart, at regeringen, med finansministeren i spidsen, vil styre resultaterne ned til mindste detalje. Regeringen har defineret rammen, dikteret højere arbejdstid, og gjort det klart, at de ikke ville acceptere bedre resultater i kommuner og regioner, end finansministerens egen aftale på statens område.

Netop truslen om et regeringsindgreb understreger det faktum, at konflikten er en direkte kamp mod regeringen og for udbygning og forbedring af den offentlige velfærd. Derfor skal vi alle sammen – offentligt såvel som privatansatte, brugere, arbejdsløse – samles om kampen mod et regeringsindgreb.

Den vigtigste del af den kamp handler om at forhindre, at indgrebet kommer.

Det gør vi bedst ved at gøre det klart for regeringen, at det vil være politisk omkostningsfuldt og ved at forberede protestaktioner og demonstrationer.

F.eks. kan strejkemøder vedtage udtalelser, som fastslår, at de vil samles til strejkemøde den første dag efter et indgreb og der tage stilling til yderligere kampskridt.

De kolleger til de strejkende fra andre faggrupper, som ikke er med i konflikten, kan på samme måde mødes for at udtale deres støtte til overenskomstkonflikten og meddele, at arbejdet vil blive nedlagt enten den dag, et regeringsindgreb bliver fremsat – eller dagen efter at det er vedtaget.

Samtidig må alle lønmodtagere – offentligt ansatte og private – forberede sig på protestaktioner mod regeringsindgrebet. Ikke alene kan det fungere som advarsel til regeringen. Det vil også øge presset på Socialdemokraterne for ikke at medvirke til regeringens angreb på de offentligt ansattes konfliktret. Et pres, der åbenbart er meget nødvendigt, efter de seneste udtalelser fra partiet.

Det skal være klart, at konflikten er en direkte kamp mod regeringens udsultning af den offentlige velfærd, og at oppositionen står for et politisk alternativ.

Det er ikke sikkert, at konflikten fører til store forbedringer her og nu.

Men en aktiv konflikt og modstand mod et regeringsindgreb, hvor brugere og andre faggrupper inddrages, vil under alle omstændigheder være basis for de nødvendige forbedringer af løn- og arbejdsforhold på længere sigt. På den måde ligger den aktuelle konflikt i direkte forlængelse af de seneste års strejker og demonstrationer blandt SoSu'er og ansatte i daginstitutionerne.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk